

Arrest

nr. 246 064 van 14 december 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en
J. BRAUN
Mont Saint Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BRAUN, die *loco* advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Koerdische origine te zijn. U bent geboren op 20 september 1993 in Bagdad waar u in het ouderlijk huis heeft verbleven tot 10 oktober 2012. U heeft 3 broers en 3 zussen. Twee broers, S.A.S. (O.V. X) en H.A.S. (O.V. X), en twee zussen, Sha.A.S. (O.V. X) en Shi.A.S. (O.V. X), wonen in België. Uw ouders en een andere broer en een andere zus bevinden zich in Irak.

In 2003 leerde u als 10-jarige jongen in Bagdad toevallig A.R. kennen, een journaliste die voor de Duitse zender RTL werkte. Ze bezocht u en uw familie later nog in 2006 en 2010. In 2006 reed u rond met haar en u hielp haar te praten met de Amerikanen die dichtbij waren gestationeerd. U nam ook verschillende foto's met haar en u werd op het station RTL getoond. In 2012 kon u op haar voorspraak gedurende een half jaar een cursus fotojournalistiek volgen in Duitsland.

In oktober 2012 werd u, terwijl u aan het fotograferen was op straat in Bagdad, in een zijstraat gelokt door twee mensen die u vroegen mee te komen. U werd door een van de twee met een pistool geslagen en in een auto gestoken. Nadat u wakker werd was u aan een stoel vastgebonden. U werd geslagen en gefolterd door 5 of 6 gemaskerde mannen. U werd door mensen van de sjiiitische militie Asa'ib Ahl al-Haq beschuldigd een spion te zijn voor de Duitsers omwille van uw werk voor de Duitsers als fotografiejournalist. Er werd u gevraagd naar video's en naar uw laptop. Nadat u 20 uur gevangen werd gehouden werd u op een voor u onbekende plaats afgezet, geblinddoekt en bebloed. U kon dan naar uw vader bellen die u ophaalde en naar huis bracht. Nog voor u werd vrijgelaten gingen de mensen van Asa'ib Ahl al-Haq ook naar uw ouders en haalden uw laptop. Ze hadden een politie-uniform aan en zeiden tegen uw vader dat u ruzie had gemaakt met de politie en daarom werd gearresteerd. Nadat u zich thuis had gewassen en uw vader uw verwondingen had gezien, heeft hij u gezegd dat de mensen die u ontvoerden u iets zouden aandoen.

Uw vader bracht u na uw vrijlating naar Erbil en een dag of anderhalve dag later, op 11 of 12 oktober 2012, bent u vanuit Erbil naar Zweden gevlogen. U ging daarna naar Denemarken en vandaar naar Duitsland.

U heeft asiel aangevraagd in Duitsland, maar kreeg een weigeringsbeslissing in 2013. U bent ook nog naar het Verenigd Koninkrijk, Zwitserland en Oostenrijk gereisd, waar u eveneens een asielaanvraag indiende en geweigerd werd. Vanuit Oostenrijk werd u teruggestuurd naar Duitsland. U verbleef in Duitsland tot u naar België reisde in augustus 2018.

Vanuit Europa vernam u dat er in Irak nog één tot tweemaal per maand naar u werd gevraagd bij uw familie. U vernam ook dat u door een rechtbank bij verstek zou zijn veroordeeld tot een gevangenisstraf van 25 jaar wegens spionage.

U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 29 augustus 2018. U legde een originele Iraakse identiteitskaart en een origineel medisch attest voor, samen met een kopie van uw Iraaks nationaliteitsbewijs en een kopie van uw verblijfskaart in Oostenrijk. Uw advocaat legde ook een uittreksel uit het rapport 'EASO Country of Origin Information Report Irak: Targeting of individuals' van maart 2019 voor: p 80-82.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde ontvoerd en gefolterd te zijn geweest door leden van Asa'ib Ahl al-Haq. Ze beschuldigden u een spion te zijn voor de Duitsers, omdat u contact zou hebben gehad met en gewerkt zou hebben voor een Duitse journaliste (CGVS 14.10.2019, p. 11). U vreest bij terugkeer naar Irak gearresteerd te worden of gedood te worden (CGVS 14.10.2019, p. 24).

Na grondig onderzoek moet worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielaanvraag.

Zo dient er te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze wordt ondermijnd door flagrante tegenstrijdigheden tussen uw verklaring voor de Duitse asielautoriteiten en uw verklaring voor het Commissariaat-generaal.

Voor de Duitse asielautoriteiten verklaarde u op 6 augustus 2013 dat u eerder in Duitsland was van 18.01.2012 tot 25.06.2012. Het was de bedoeling een opleiding als cameraman bij de RTL te volgen via de hulp van een vrouw van de RTL die u eerder in Irak had ontmoet. U moest eerst een cursus Duits volgen maar faalde voor de test. Daarna verbleef u drie maanden in Irak om Irak daarna opnieuw te verlaten. U verklaarde dat, een paar dagen na uw terugkeer vanuit Duitsland naar Irak, eind juni 2012, onbekende mensen naar uw huis in Bagdad kwamen en naar u vroegen. Ze maakten ruzie met uw vader. U was op dat moment niet thuis. U was met een vriend in uw wijk in Bagdad. Uw vader heeft u daarna opgebeld en op de hoogte gebracht. U werd beschuldigd als spion te hebben gewerkt voor de Duitsers. U bent dan naar een van uw zussen vertrokken die in een ander deel van Bagdad woonde. De volgende dag bent u naar uw andere zus in Sulaimaniya gereisd. Twee dagen later belde uw vader u opnieuw en vertelde u dat jullie huis in Bagdad in brand werd gestoken. Uw vader, een zus en uw twee jongere broers raakten daarbij gewond. Uw familie is dan uit angst naar Khanaqin, bij de Iraanse grens, gegaan, waar een oom langs vaderskant woont. U werd beschuldigd als spion te hebben gewerkt. Er werd uw vader ook gezegd dat u ofwel de journaliste A.R. naar Irak moest laten komen ofwel zelf naar hen toe moest gaan. U verklaarde verder dat uw vader u vertelde dat de personen die naar u hadden gevraagd met drie waren en waarschijnlijk uit jullie wijk waren gezien ze over uw werk bij RTL wisten. Op het moment van de aanslag waren uw vader, een zus en twee broers in jullie huis maar ze hebben niemand gezien (Opgevraagde dossier uit Duitsland: Anhörungs-niederschrift Aktenzeichen, 5590122 - 438, p. 1-4).

Voor het CGVS vertelde u echter een volledig ander verhaal. Zo verklaarde u in oktober 2012 door twee mensen te zijn benaderd toen u aan het fotograferen was. U bent door hen ontvoerd gedurende 20 uur. U werd op een stoel vastgebonden en gefolterd door 5 of 6 gemaskerde personen. U werd beschuldigd van spionage voor de Duitsers. Ze vroegen u naar video's en naar uw laptop. U werd na 20 uur afgezet op een voor u onbekende plaats. U was geblinddoekt en bebloed. Aan een voorbijganger vroeg u even te mogen bellen naar uw vader. Uw vader en uw broer hebben u met de auto van een vriend van uw vader opgehaald. Voor u werd vrijgelaten hebben ze uw laptop bij uw vader afgehaald. Nadat u zich thuis had gewassen heeft uw vader u naar Erbil gebracht. Vandaar bent u vertrokken naar Zweden en van Zweden bent u verder gereisd naar Duitsland (CGVS 14.10.2019, p. 11-12). Op basis van de woorden die uw ontvoerders gebruiken wist u dat uw ontvoerders leden van Asa'ib Ahl al-Haq waren (CGVS 14.10.2019, p. 14). U werd ook door de Iraakse overheid beschuldigd maar u kon daar geen bewijzen van voorleggen (CGVS 14.10.2019, p. 15-16). Voor het CGVS verklaarde u eveneens door de hulp van A., de journaliste voor RTL in Duitsland, een opleiding te hebben gevolgd in de eerste helft van 2012 (CGVS 14.10.2019, p. 21). Verschillende mensen gaan nog ongeveer een of twee keer per maand naar uw familie waarbij ze naar u vragen. Soms verschijnen ze in politie-uniform, soms niet (CGVS 14.10.2019, p. 20).

Het CGVS moet vaststellen dat uw verklaringen tegenover de Duitse en Belgische asielinstanties talrijke tegenstrijdigheden bevatten, die de geloofwaardigheid van uw relaas totaal ondermijnen.

Vooreerst is het bijzonder opmerkelijk dat u tegenover de Duitse en Belgische asielinstanties totaal verschillende feiten hebt aangehaald. Zo heeft u voor de Duitse asielautoriteiten verklaard dat door onbekenden, die naar uw ouderlijk huis in Bagdad kwamen op een moment dat u elders in de stad was, naar u werd gevraagd, terwijl u voor het CGVS verklaarde dat u werd ontvoerd. U maakt voor de Duitse asielautoriteiten helemaal geen melding van uw ontvoering, terwijl dit in uw asielrelaas voor het CGVS het centrale punt is. In uw relaas voor het CGVS maakt u bovendien helemaal geen melding van de aanslag op uw ouderlijk huis, dat volgens uw verklaringen in Duitsland enkele dagen na het bezoek van de onbekende mannen in brand zou zijn gestoken, terwijl dit toch een belangrijk feit is. Uw familieleden zijn daarbij ook gewond geraakt, verklaarde u voor de Duitse asielautoriteiten.

Ten tweede merken we ook op dat u heel verschillende verklaringen aflegt over de personen waarvoor u vreest. U heeft de mensen waarvoor u vreest in uw asielrelaas voor de Duitse asielautoriteiten nooit ontmoet. U sprak van drie onbekende personen die naar uw ouderlijk huis kwamen. U maakte op geen enkel moment melding dat deze personen tot een bepaalde groep of militia zouden hebben behoord. Voor het CGVS verklaarde u dat uw ontvoerders leden waren van Asa'ib Ahl al-Haq. U geeft voor het CGVS ook aan dat na uw ontvoering nog steeds naar u werd en wordt gevraagd bij uw familie in Bagdad, ongeveer een tot twee keer per maand.

Voor de Duitse asielautoriteiten daarentegen verklaarde u dan weer dat uw ouders meteen na het bezoek van de onbekende mannen naar Khanaqin zijn gegaan. De mensen die naar u vroegen zouden niet geweten hebben dat uw familie daar woonde.

Ten derde bleek u ook wat betreft de chronologie van de vervolgingsfeiten inconsistente verklaringen af te leggen. Zo vertelde u in Duitsland dat uw problemen begonnen eind juni 2012, enkele dagen nadat u vanuit Duitsland was teruggekomen naar Irak, terwijl u ten aanzien van het CGVS verklaarde dat de problemen begonnen in oktober 2012, toen u werd ontvoerd. In Duitsland verklaarde u ook dat u nog drie maanden ondergedoken leefde bij uw familie in Khanaqin voor u het land ontvluchtte, terwijl u bij het CGVS verklaarde dat u kort na de feiten vanuit Irak vertrok naar Europa.

Ten slotte stellen we ook tegenstrijdige verklaringen vast over uw reisroute uit Irak naar Duitsland. Dit ondermijnt uw geloofwaardigheid verder. Voor de Duitse asielautoriteiten verklaarde u vanuit Sulaimaniya naar Ankara te zijn gevlogen op 29 september 2012. U verbleef ongeveer 5 uur in Ankara en bent toen via een vrachtwagen naar Milaan gegaan. Vandaaruit heeft u rechtstreeks met de auto naar München gereisd (Opgevraagde dossier uit Duitsland: Anhörungsniederschrift Aktenzeichen, 5590122 - 438, p. 6-7). Voor het CGVS daarentegen verklaarde u naar Zweden te zijn gevlogen vanuit Erbil en verder via Denemarken naar Duitsland te hebben gereisd in oktober 2012 (CGVS 14.10.2019, p. 22).

Het CGVS meent bovendien dat het loutere feit dat u in het verleden hebt gewerkt voor een Europese journaliste in Bagdad (een bewering waarbij u overigens geen enkel begin van bewijs voorlegt) op zich evenmin volstaat om een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen. De flagrante tegenstrijdigheden in uw relaas voor enerzijds de Duitse asielautoriteiten en anderzijds voor het CGVS halen de geloofwaardigheid van uw relaas dat u in het verleden werd gevisieerd door een sjiiitische militie omwille van uw werk voor een Europese journaliste volledig onderuit. U heeft geen geloofwaardige vervolgingsfeiten aangehaald en kunt niet aantonen dat u in het verleden in Irak negatief onder de aandacht zou zijn gekomen omwille van uw band met of werk voor een Europese journaliste. U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat u ernstige problemen heeft gekend in Irak of deze in de toekomst zou kennen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat uw asielrelaas niet geloofwaardig is en dat de vluchtelingenstatus u bijgevolg niet kan worden toegekend, noch de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het geweld in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld. Dit gebied omvat de hoofdstad Bagdad en het omliggende gebied, inclusief Tarmia, Taji, Abu Ghraib, Sabaa al-Bour, Mahmudiya, Yusufiya en Latifiya .

Op 9 december 2017 verkondigde de toenmalige eerste minister al-Abadi dat het laatste stukje ISIL-territorium op Iraaks grondgebied was veroverd, en dat hiermee een einde was gekomen aan de grondoorlog tegen de terreurorganisatie. De herovering van gebieden bezet door ISIL had een duidelijk voelbare impact op de veiligheidssituatie in Irak in het algemeen en de provincie Bagdad in het bijzonder. Het aantal dodelijke burgerslachtoffers is vanaf 2017 sterk beginnen dalen. In november 2018 rapporteerde UNAMI dat het aantal slachtoffers in 2018 het laagste was in zes jaar tijd. Ook het aantal geweldincidenten is sinds de overwinning op ISIL over de hele lijn teruggelopen. Deze trend hield heel 2018 aan. Verschillende bronnen bevestigen een algemene daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2018 in vergelijking met 2017.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat ISIL zijn activiteiten in Bagdad in 2018 teruggeschoefd heeft. ISIL bedient zich nog nauwelijks van gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders met infanteriewapens, maar kiest momenteel bijna uitsluitend voor een strategie van terreur door bomaanslagen. Aanvallen waarbij militaire tactieken worden gehanteerd zijn uitzonderlijk. Er vinden nog nauwelijks door ISIL gepleegde zware aanslagen plaats. ISIL is echter nog steeds in staat om kleinschalige aanvallen uit te voeren. Naast aanvallen gericht op specifieke doelwitten, waaronder de Iraqi Security Forces (ISF), het leger, de politie, en Popular Mobilization Units (PMU), vinden ook kleinschaligere aanslagen plaats. Ondanks de omvangrijke veiligheidsmaatregelen van politie, leger en milities maken deze aanslagen nog altijd slachtoffers onder de burgerbevolking.

Het gros van het geweld dat er in Bagdad plaatsvindt is echter niet langer toe te schrijven aan ISIL. Anno 2018 is de belangrijkste trend in het geweld in Bagdad dat het bijna allemaal persoonlijk, doelgericht politiek of crimineel geweld betreft. Geweld tegen burgers wordt gebruikt om geld te verdienen, om personen die men als een buitenstaander, politieke tegenstander of behorend tot een andere etnie beschouwt weg te jagen. Dit geweld neemt de vorm aan van (politieke) intimidatie, afpersing, schietpartijen, berovingen, gewapende schermutselingen en doelgerichte moorden.

De hoofdstad en de hele provincie Bagdad bevinden zich onder controle van de Iraakse regering. De beveiliging van Bagdad geniet nog altijd een hoge prioriteit en een substantieel deel van het leger en de Federale Politie staat in voor de veiligheid van de hoofdstad. Het offensief dat ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. Deze prominent aanwezige sjiitische milities - die officieel deel uitmaken van de Iraq Security Forces en onder de paraplu van de Popular Mobilization Units (PMU) werken - staan mee in voor de veiligheidscontroles en de ordehandhaving in Bagdad. Deze sjiitische milities blijken op hun beurt evenwel, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk te zijn voor de meer individuele en doelgerichte vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Soennieten in Bagdad lopen een groter risico om slachtoffer te worden van sjiitische milities dan sjiieten. Deze milities hebben door de militaire overwinning tegen ISIS verder aan invloed gewonnen, en wensen nu ook politiek kapitaal te slaan uit hun machtspositie. Zij zijn eveneens betrokken bij gewapende confrontaties tussen henzelf en de ISF. Dergelijke clashes vonden meerdere malen plaats in het centraal en oostelijk deel van Bagdad en wijzen op een mogelijke machtsstrijd tussen de Iraakse federale strijdkrachten (leger, federale politie, lokale politie) en PMU-troepen. De verschillende milities in Bagdad zijn ook verwickeld in een gewelddadige concurrentiestrijd waarbij ze elkaar bekampen.

Uit de beschikbare informatie blijkt derhalve dat een groot deel van het geweld dat er in de provincie Bagdad plaatsvindt, doelgericht van aard is.

Volledigheidshalve wijst het CGVS er op dat het EHRM in het arrest J.K. and Others v. Sweden van 23 augustus.

2016 zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het EHRM stelde dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak verslechterd is sinds juni 2014, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak zo ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt. (EHRM, J.K. and Others v. Sweden, Application no. 59166/12, van 23 augustus 2016, §110-111). Daar de veiligheidssituatie sindsdien opmerkelijk verbeterd is, is deze beoordeling van het EHRM anno 2019 nog steeds geldig.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Als een uit Bagdad afkomstig Irakese verzoeker omwille van zijn of haar specifieke profiel bescherming nodig heeft, wordt die dan ook verleend. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt werd, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u neergelegde documenten kunnen geen ander licht werpen op voorgaande conclusies. Uw identiteitskaart (origineel) en nationaliteitsbewijs (kopie) bevestigen louter persoonsgegevens. Uw verblijfskaart in Oostenrijk (kopie) bevestigt enkel uw verblijf. Uw medisch attest (origineel) kan enkel aangeven dat u meerdere littekens heeft. Een oorzakelijk verband met de folteringen die u beweerd te hebben ondergaan maar die niet aannemelijk werden gemaakt kan dit attest niet aangeven. Het medisch attest is bovendien geen bewijs voor de omstandigheden waarin de verwondingen werden opgelopen. Het uittreksel uit het rapport EASO Country of Origin Information Report Irak: Targeting of individuals van maart 2019 over journalisten kan evenmin een ander licht werpen op de voorgaande conclusies. Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen, kunt u niet aantonen dat u in het verleden ooit negatief onder de aandacht zou zijn gekomen in Irak omwille van uw beweerde band met of werk voor een Europese journaliste. U kunt evenmin aantonen dat dit bij terugkeer naar Irak, acht jaar na uw vertrek, plots wel voor problemen zou zorgen.

Tot slot vermelden we nog dat u voor het CGVS duidelijk verklaard heeft dat de problemen die uw twee broers en uw twee zussen, die nu in België verblijven, kenden niets te maken hebben met uw problemen. U gaf ook aan voor hen naar België te zijn vertrokken (CGVS 14.10.2019, p. 22). U verklaarde dat uw zus Shi. via gezinshereniging naar België is gekomen. Zij werd op 25/9/2019 erkend als vluchteling. Uw andere zus Sha. is volgens uw verklaringen naar België vertrokken omdat ze gehandicapt is als gevolg van aanslagen en ook psychisch ziek is. Zij werd op 23/12/2016 erkend als vluchteling. Uw broer S. werkte met acteurs in Irak en is ontvoerd geweest. Hij kwam volgens uw verklaringen daarom naar België. H., uw andere broer is een tweelingbroer van S. en kende ook problemen omdat ze sterk op elkaar lijken (CGVS 14.10.2019, p. 8-11). Uw beide broers werden erkend als vluchteling op 30/11/2016. Het CGVS merkt op dat elk verzoek om internationale bescherming op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld. Het loutere feit dat uw familieleden erkend zijn als vluchteling, volstaat dus geenszins om in uw hoofde ook een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op “Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen”.

Verzoeker haalt artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet aan en stelt dat volgens deze bepaling, rekening houdend met het specifieke profiel van verzoeker, een grondige analyse moet uitgevoerd worden van de relevante informatie die door verzoeker werd voorgelegd, wat *in casu* niet correct gedaan werd. Tevens meent verzoeker dat de motivatie van de bestreden beslissing onvoldoende is door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden.

Inzake de tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen voor de Duitse en Belgische asielinstanties, voert verzoeker een schending aan van *“artikel 17 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS”*, nu het CGVS verzoeker niet heeft ondervraagd over de tegenstrijdigheden tussen zijn uitspraken. Verzoeker beweert dat *“hij de waarheid heeft verteld in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België en ontkent andere verklaringen aan de Duitse autoriteiten te hebben afgelegd”*. Hij stelt dat hij geen advocaat had in Duitsland, dat hij niet in staat was om te betwisten en te corrigeren wat er was gezegd, dat hij niet in beroep kon gaan tegen de negatieve beslissing van de Duitse autoriteiten en dat niemand hem heeft uitgelegd wat de weigeringsgronden waren.

Bovendien merkt verzoeker op dat zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud *“zeer nauwkeurig, gedetailleerd en samenhangend zijn, wat duidelijk het gevoel van een persoonlijke ervaring oproept”*. Hij stelt dat hij in detail uitleg gaf *“over wie A. was (haar afkomst, haar nationaliteit, haar beroep...), en hoe hij haar leerde kennen”* en dat hij uitlegde *“hoe hij werd ontvoerd en aangevallen in Irak (wanneer, waar, hoe, door wie), wat de aanvallers hem vertelden, welk tijdstip van de dag hij werd meegenomen, hoe lang zat hij in de wagen toen ze hem ontvoerden, hoe lang is hij vastgehouden geweest, wanneer werd hij beschuldigd van spionage, waar kwamen de ontvoerders hem juist oppakken; met hoeveel waren de mensen die hem ontvoerden; op de plaats waar ze hem heen brachten, met hoeveel waren ze daar; waar werd hij dan vrijgelaten...”*. Hij hekelt dat zeer weinig vragen werden gesteld *“over zijn opleiding tot cameraman, over zijn beroep, zijn korte periode van detentie en de mishandeling die hij heeft ondergaan”*.

Verzoeker verwijst naar informatie die bevestigt dat *“journalisten en mediaprofessionals vaak het doelwit van vervolging zijn (zien infra), dat de Asa'ib Ahl al Haq militie in Bagdad aanwezig is”* (stuk 3), en naar informatie die het profiel van A.R. bevestigt (zoals beschreven door verzoeker – notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7; stuk 4 - stuk 5).

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting aangaande de samenwerkingsplicht, verwijzend naar artikel 4, § 1 van Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011, naar het arrest M.M. van 22 november 2012 van het Hof van Justitie en naar rechtspraak van het EHRM (R.C v. Zweden, 9 maart 2010, req. Nr.41827/07, § 53; MSS v. België, 21 januari 2011, req. Nr.30696/09, § 358; Singh en anderen v. België, 2 oktober 2012, req. nr. 33210/11, §§ 100-103).

Verzoeker haalt artikel 26 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aan en stelt dat het CGVS hem *in casu* heeft *“verzocht om een kopie van het verslag van de hoorzitting van [verzoeker] (die bovendien niet volledig is vertaald), maar heeft niet gevraagd dat de originele documenten die in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Duitsland werden neergelegd (bvb. zijn paspoort, zijn werkbadge en andere documenten die zijn activiteiten als fotograaf bewijzen - CGVS, p. 3) aan hem worden meegedeeld”*. Verzoeker meent dat het CGVS, indien het CGVS om zijn paspoort had gevraagd, had kunnen vaststellen dat hij inderdaad uit Irak was vertrokken met een vliegtuig naar Zweden. Verzoeker stipt aan dat het CGVS ook de mogelijkheid had contact op te nemen met RTL om zijn verklaringen in te verifiëren.

Inzake het door verzoeker neergelegd letselrapport stelt verzoeker dat dit verslag bevestigt dat hij in Irak werd gemarteld. Verzoeker haalt de motivering van het CGVS aan en wijst op rechtspraak van het EHRM (R.C. tegen Zweden, 9 maart 2010 en MO. M. tegen Frankrijk, 18 april 2013; R.J. tegen Frankrijk van 19 september 2013; I. tegen Zweden van 5 september 2013) en rechtsleer. Door in de beslissing onvoldoende rekening te houden met de medische documenten die verzoeker heeft overgelegd, houdt de wederpartij, aldus het verzoekschrift, geen rekening met alle feiten van de zaak, hetgeen in strijd is met artikel 48/6 van de wet van 15 december 1980.

Wat betreft de beoordeling van de subsidiaire bescherming, verwijst verzoeker naar zijn specifieke profiel. Hij geeft aan dat hij enerzijds fotograaf-assistent van journalisten was en wijst dienaangaande op rapporten waarin wordt gesteld dat mediaprofessionals het voornaamste doelwit zijn van aanvallen in Irak (stukken 6 - 11). Verzoeker verwijst dienaangaande tevens naar een arrest van de Raad.

Verzoeker geeft aan dat hij anderzijds een Koerdische Feyli is en dat mensen die tot deze etnische groep behoren worden vervolgd en gemarginaliseerd, zoals blijkt uit de door hem neergelegde stukken (stuk 6 - stuk 7, stuk 12).

Verzoeker stelt vast dat het CGVS op dit punt geen enkele informatie vermeldt die het tegendeel zou aantonen en dat de beslissing daarom op zijn minst vernietigd moet worden. In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, meent verzoeker persoonlijke omstandigheden te kunnen inroepen die *“de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad in zijn hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat ze bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon”*.

Inzake de veiligheidssituatie in Bagdad in het algemeen, wijst verzoeker op rechtspraak van het nationale asielhof in Frankrijk en de administratieve rechtbank van het Groothertogdom Luxemburg die hebben geconcludeerd dat er sprake is van willekeurig geweld in Bagdad.

Verzoeker verwijst naar (passages uit) landeninformatie aangaande aanvallen uitgevoerd door IS in Bagdad, alsook naar (passages uit) landeninformatie aangaande de sjiitische milities. Hij betoogt dat burgers als gevolg hiervan nog steeds massaal getroffen worden door geweld dat zich in de Iraakse hoofdstad afspeelt en verwijst naar een rapport van de Verenigde Naties.

Verzoeker kaart tevens, onder verwijzing naar algemene landeninformatie, de impact van het geweld op het dagelijks leven en stabiliteit van de situatie in Bagdad aan. Verder stelt hij dat, vanwege deze vreselijke socio-economische omstandigheden, er sinds begin oktober 2019 gewelddadige demonstraties plaatsvinden.

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

3. OSAC Stanford, *“Asa’ib Alh al-Haq”*, beschikbaar op: https://cisae.fsi.stanford.edu/mappingmilitants/profiles/asaib-ahl-al-haq#highlight_text_7975
4. Global Female Leaders 2020, *“Dr Antonia Rados”* (beschikbaar op: <https://www.globalfemaleleaders.com/speaker/dr-antonia-rados/>)
5. Premium speakers, *“Antonia Rados”* (beschikbaar op: <https://premium-speakers.com/en/speaker-presenter/antonia-rados/>)
6. The EASO Country of Origin Information Report - Iraq: targeting of Individuals van maart 2019 (beschikbaar op: https://www.cqrs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_targeting_of_individuals.pdf)
7. Australian Government - Department of Foreign Affairs and Trade, *“DFAT Country Information Report Iraq”*, 9 oktober 2018 (beschikbaar op: <https://dfat.gov.au/about-us/publications/Documents/country-information-report-iraq.pdf>)
8. Mail Online, *“Iraqi journalist and cameraman are assassinated in their car after reporting on anti-government protests in Basra”*, 13 januari 2020 (beschikbaar op: <https://www.dailymail.co.uk/news/article-7879179/Iraqi-journalists-assassinated-car-reporting-anti-government-protests-Basra.html>)
9. Reporters without borders, *“Iraq - Still dangerous for journalists”* (beschikbaar op: <https://rsf.org/en/iraq>)
10. Reporters without borders, *“Milicias threaten journalists covering protests in Iraq”*, 22 november 2019 (beschikbaar op: <https://rsf.org/en/news/milicias-threaten-journalists-covering-protests-iraq>)
11. Reporters without borders, *“Attacks on at least three Baghdad TV stations”*, 8 oktober 2019 (beschikbaar op: <https://rsf.org/en/news/attacks-least-three-baghdad-tv-stations>)
12. Kurdistan 24, *“MR urges Iraq to protect Faili Kurds from threats in southern Baghdad”*, 26 juni 2017 (beschikbaar op: <https://www.kurdistan24.net/en/news/f71c5794-7dd9-441e-8719-1ed32dc895e3>).

2.3. Verweerder brengt op 27 november 2020 een aanvullende nota bij.

Bij toepassing van artikel 39/76 § 1, tweede lid wordt een update inzake de veiligheidssituatie in Bagdad ter kennis gebracht:

- UNHCR *“International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq”* van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>);
- EASO *“Country Guidance note: Iraq”* van juni 2019 (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>);
- EASO COI *“Report Iraq - Security situation”* van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>)

- EASO Country of Origin Report Iraq: “*Security situation*” van oktober 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20201030_0.pdf of <https://www.cgvs.be/nl/>;
- COI Focus Irak – “*veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak*” van 20 maart 2020, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl/>).

3. Beoordeling

3.1. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.3. Verzoeker houdt vast aan zijn verklaringen in Irak ontvoerd en gefolterd te zijn geweest door leden van Asa'ib Ahl al-Haq, die hem ervan beschuldigden een spion te zijn voor de Duitsers omwille van zijn contact en samenwerking met een Duitse journaliste A.R.. Hij vreest in geval van terugkeer naar Irak gearresteerd te worden of gedood te worden.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete betwisting voert inzake de motiveringen in de bestreden beslissing waaruit volgende blijkt:

- verzoekers verklaringen tegenover de Duitse en Belgische asielinstanties bevatten talrijke tegenstrijdigheden, die de geloofwaardigheid van zijn relaas totaal ondermijnen;
- verzoeker maakt voor de Duitse asielinstanties geen melding van zijn ontvoering, terwijl dit in zijn asielaanvraag voor het CGVS zijn centrale punt is;
- verzoeker maakt in zijn relaas voor het CGVS helemaal geen melding van de aanslag op zijn ouderlijk huis, dat volgens verzoekers verklaringen in Duitsland enkele dagen na het bezoek van onbekende mannen in brand zou gestoken zijn;
- verzoeker verklaarde voor het CGVS dat zijn ontvoerders leden van Asa'ib Ahl al-Haq waren, terwijl hij het voor de Duitse asielinstanties over drie onbekende personen had en geen melding maakte dat deze personen tot een bepaalde groep of militie zouden behoren;
- inzake de chronologie van de vervolgingsfeiten stelde verzoeker in Duitsland dat zijn problemen eind juni 2012 begonnen, terwijl hij voor het CGVS verklaarde dat zijn problemen in oktober 2012, toen hij werd ontvoerd, begonnen;
- verzoeker verklaarde voor de Duitse asielinstanties dat hij drie maanden ondergedoken leefde bij zijn familie in Khanaqin alvorens hij Irak ontvluchtte, terwijl hij bij het CGVS stelde dat hij kort na de feiten vanuit Irak naar Europa vertrok;
- verzoeker legde tevens tegenstrijdige verklaringen af aangaande zijn reisroute vanuit Irak naar Duitsland;
- het loutere feit dat verzoeker in het verleden heeft gewerkt voor een Europese journaliste in Bagdad – een bewering waarbij hij overigens geen enkel begin van bewijs voorlegt – volstaat op zich niet om een gegronde vrees voor vervolging vast te stellen.

De omstandige motiveringen dienaangaande vinden steun in het administratief dossier en zijn terecht en pertinent. Aangezien ze niet dienstig worden weerlegd blijven ze onverminderd gelden.

3.4. Waar verzoeker het CGVS een manifeste appreciatiefout verwijt door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden, duidt verzoeker niet aan op welke concrete, verscheidene, meest nadelige interpretaties dit dan wel betrekking zou hebben, noch blijkt dergelijke boutade uit een eenvoudige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, het administratief dossier en de bestreden beslissing.

3.5. Wat betreft de aangevoerde schending van “artikel 17 van het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS”, nu het CGVS verzoeker niet heeft ondervraagd over de tegenstrijdigheden tussen zijn uitspraken, schrijft noch voormeld artikel 17, § 2 noch enige andere bepaling voor dat de kandidaat-vluchteling voorafgaand aan de beslissing over zijn verzoek om internationale bescherming moet worden geconfronteerd met eventuele discrepanties of tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen diens verklaringen en informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt. Dient tot slot te worden vastgesteld dat verzoeker hoe dan ook de mogelijkheid heeft om in zijn verzoekschrift een verklaring te bieden voor de vastgestelde tegenstrijdigheden, maar dat hij deze gelegenheid niet te baat neemt.

3.6. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij geen advocaat had in Duitsland, dat hij niet in staat was om te betwisten en te corrigeren wat er was gezegd, dat hij niet in beroep kon gaan tegen de negatieve beslissing van de Duitse autoriteiten en dat niemand hem heeft uitgelegd wat de weigeringsgronden waren. De Raad wijst erop dat Duitsland een EU-lidstaat is en gebonden is aan het EU-*acquis* en in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielsysteem moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM.

Verzoeker toont met geen enkel element aan dat zijn procedurele waarborgen tijdens de procedure in Duitsland niet werden gerespecteerd en blijft bij loutere beschuldigingen. De vastgestelde tegenstrijdigheden blijven aldus overeind.

3.7. Verzoekers verwijzingen naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, die naar zijn mening *“zeer nauwkeurig, gedetailleerd en samenhangend zijn, wat duidelijk het gevoel van een persoonlijke ervaring oproept”*, kan de voormelde appreciatie inzake de flagrante tegenstrijdigheden in verzoekers relaas voor het CGVS en voor de Duitse instanties niet doen ombuigen.

3.8. Verder hekelt verzoeker dat zeer weinig vragen werden gesteld *“over zijn opleiding tot cameraman, over zijn beroep, zijn korte periode van detentie en de mishandeling die hij heeft ondergaan”*. Geenszins kan gesteld worden dat verzoeker niet grondig ondervraagd werd. Verzoeker kon zijn verzoek om internationale bescherming toelichten op de Dienst Vreemdelingenzaken en in de vragenlijst. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd verzoeker nog grondig gehoord, werden hem zowel open als gerichte vragen gesteld, kreeg hij de mogelijkheid om de redenen van zijn vertrek uitgebreid toe te lichten waarna nog hem vragen ter verduidelijking werden gesteld en had hij op het einde van het persoonlijk onderhoud de kans om nog zaken toe te voegen. Indien verzoeker meent dat hij over een of ander onderwerp nog bijkomende inlichtingen heeft dan kon hij bijkomende schriftelijke verklaringen afleggen. Het is verzoeker die de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen. Verzoeker brengt overigens ook in het verzoekschrift geen concrete feiten aan die een ander licht op huidige beoordeling kunnen werpen.

3.9. Verzoeker verwijst voorts naar objectieve informatie die bevestigt dat *“journalisten en mediaprofessionals vaak het doelwit van vervolging zijn (zien infra), dat de Asa'ib Ahl al Haq militie in Bagdad aanwezig is”* (stuk 3), en naar informatie die het profiel van A.R. bevestigt (zoals beschreven door verzoeker – notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7; stuk 4 - stuk 5). Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene rapporten om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe, gelet op voorgaande, in gebreke.

3.10. Verzoeker haalt artikel 26 van het Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aan en stelt dat het CGVS hem *in casu* heeft *“verzocht om een kopie van het verslag van de hoorzitting van [verzoeker] (die bovendien niet volledig is vertaald), maar heeft niet gevraagd dat de originele documenten die in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Duitsland werden neergelegd (bvb. zijn paspoort, zijn werkbadge en andere documenten die zijn activiteiten als fotograaf bewijzen - CGVS, p. 3) aan hem worden meegedeeld”*. Verzoeker meent dat het CGVS, indien het CGVS om zijn paspoort had gevraagd, had kunnen vaststellen dat hij inderdaad uit Irak was vertrokken met een vliegtuig naar Zweden. Verzoeker stipt aan dat het CGVS ook de mogelijkheid had contact op te nemen met RTL om zijn verklaringen in te verifiëren.

Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, §1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn aanvraag. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen. Het is verzoeker die de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen. Het komt dus verzoeker toe om de stukken die zijn verzoek om internationale bescherming ondersteunen, neer te leggen. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker deze stukken ook bij zijn verzoekschrift niet heeft neergelegd.

3.11. Inzake het door verzoeker neergelegd letselrapport stelt verzoeker dat dit verslag bevestigt dat hij in Irak werd gemarteld.

Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde arresten R.C. tegen Zweden, van 9 maart 2010, nr. 41827/07, I. tegen Zweden, van 5 september 2013, nr. 61204/09, en R.J. tegen Frankrijk, van 19 september 2013, nr. 10466/11, kan hieruit blijken dat indien dat bewijsmiddel een sterke aanwijzing vormt dat de gestelde onmenselijke behandeling in het land van herkomst of gewoonlijk verblijf, het

letsel van de asielzoeker heeft veroorzaakt, het de betrokken staat ertoe kan verplichten om nader onderzoek te verrichten naar dat bewijsmiddel om twijfel weg te nemen over het risico dat de asielzoeker na uitzetting naar het desbetreffende land wordt onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. In I. tegen Zweden werden de vastgestelde verwondingen in het medisch attest precies omschreven (“*Ce certificat médical, ... , décrit de façon précises quatorze « plaies par brûlure datant de quelques semaines » et occasionnant des douleurs importantes nécessitant un traitement local et par la bouche (...)».*”) en in R.J. tegen Frankrijk wordt in het medisch attest melding gemaakt van significante en zichtbare littekens op het lichaam, waaronder een kruis gebrand in de borststreek, die consistent kunnen zijn met de door de asielzoeker afgelegde verklaringen aangaande de timing en de aard van de ondergane folteringen.

Of het bewijsmiddel tot nader onderzoek noopt, moet worden beoordeeld in het licht van de gestaafde dan wel geloofwaardige verklaringen van de asielzoeker en tegen de achtergrond van de algemene situatie in het land van herkomst (cf. § 53 t/m 56 van het arrest R.C. tegen Zweden, van 9 maart 2010, nr. 41827/07, § 41 t/m 44 van het arrest D.N.W. tegen Zweden, van 6 december 2012, nr. 29946/10, § 62 van het arrest I. tegen Zweden, van 5 september 2013, nr. 61204/09, en § 39 t/m 42 van het arrest R.J. tegen Frankrijk, van 19 september 2013, nr. 10466/11). Dat andere onderdelen van het asielrelaas ongeloofwaardig zijn, hoeft niet in de weg te staan van voormelde verplichting, in het bijzonder indien op het lichaam van de asielzoeker significante littekens of verwondingen zichtbaar zijn die stroken met de verklaring dat autoriteiten van zijn land hem onmenselijk hebben behandeld; dat deze stelling bevestiging vindt in betrouwbare informatie over dat land en uit deze informatie ook kan worden afgeleid dat autoriteiten van dat land personen als de asielzoeker na terugkeer mogelijk aan een onderzoek onderwerpen en zij tijdens dat onderzoek onmiddellijk van de littekens of verwondingen op de hoogte kunnen raken (cf. § 67 t/m 69 van voormeld arrest I. tegen Zweden, § 39 en 42 van voormeld arrest R.J. tegen Frankrijk en § 66 en 72 van het arrest Z.M. tegen Frankrijk, van 14 november 2013, nr. 40042/11). Voor het ontstaan van voormelde verplichting is ook van belang of de asielzoeker nog ander bewijsmateriaal heeft overgelegd ter staving van zijn betoog dat hij na uitzetting naar het desbetreffende land zal worden onderworpen aan een behandeling in strijd met voormeld artikel (cf. § 40 t/m 43 van het arrest MO.M. tegen Frankrijk, van 18 april 2013, nr. 18372/10, en § 77 t/m 79 van voormeld arrest Z.M. tegen Frankrijk).

Waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat onvoldoende rekening werd gehouden met het door hem voorgelegde medisch attest dat zou bewijzen dat hij folteringen heeft ondergaan, merkt de Raad op dat verzoekers beweerde vervolging gelet op het voorstaande niet geloofwaardig is. Het door verzoeker neergelegde medisch attest vermeldt dat verzoeker meerdere littekens heeft. Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van het stuk, noch aan de vaststellingen van de arts over de littekens. De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie dat de Raad toekomt. Hierbij wordt rekening gehouden met het geheel van de voorliggende elementen opgenomen in het administratief dossier en het verzoekschrift. De Raad benadrukt dat het niet is omdat het medisch verslag een samenvattende weergave bevat van verzoekers verklaringen (“*Selon les dires de la personne, ces lésions sont dues à (...)»*”), dat dit ook zou impliceren dat hieruit een exclusief causaal verband kan worden afgeleid, noch dat dit de waarachtigheid van de feiten zou kunnen aantonen. De commissaris-generaal stelde in de bestreden beslissing dan ook terecht dat het attest geen oorzakelijk verband kon aangeven met de folteringen die verzoeker beweerde te hebben ondergaan maar die niet aannemelijk werden gemaakt en dat het medisch attest bovendien geen bewijs is voor de omstandigheden waarin de verwondingen werden opgelopen.

3.12. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.13. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, zoals deze ook blijkt uit de update van verweerder ingevolge de aanvullende nota van 27 november 2020, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker bij het verzoekschrift gevoegde informatie toont niet aan dat voornoemde informatie in het administratief dossier foutief of verouderd is, noch dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. De rapporten bevestigen immers het geweld in Irak dat in de bestreden beslissing wordt beschreven en liggen in het verlengde van de motivering in de bestreden beslissing. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Waar verwezen wordt naar verzoekers specifiek profiel van enerzijds fotograaf-assistent van journalisten en anderzijds een Koerdische Feyli is, dient er op gewezen dat verzoekers vermeende werkzaamheid als fotograaf-assistent van journalisten in Bagdad en zijn etnie niet aanzien kunnen worden als "*persoonlijke omstandigheden*" die maken dat verzoeker, in vergelijking met andere personen, een verhoogd risico zou lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in Bagdad.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS